

Förundersökningskungörelse (1947:948)

Allm. anm. Om hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation vid förundersökning angående grovt narkotikabrott m.m., se [4628] o.f.

Allmänna föreskrifter om förundersökning

1 §

[6001] Om det uppkommer fråga om att inleda en förundersökning om ett brott som endast efter angivelse hör under allmänt åtal, ska undersökningsledaren vid tillämpning av 23 kap. 1 § [4491] tredje stycket första meningen rättegångsbalken ta hänsyn till brottets svårhetsgrad, sannolikheten av att angivelse sker, beskaffenheten av de åtgärder som behöver vidtas och förhållandena i övrigt. *Förordning (2014:260)*.

1 a §

[6001 A] Ett beslut att inleda en förundersökning eller att utvidga en förundersökning skall sättas upp särskilt eller antecknas i akten. Det skall framgå vem som har fattat beslutet.

Undersökningsledaren har ansvar för förundersökningen i dess helhet. Han skall se till att utredningen bedrivs effektivt och att den enskildes rättssäkerhetsintressen tas till vara. Undersökningsledaren skall också ge dem som biträder honom behövliga direktiv för arbetet. *Förordning (1994:1429)*.

2 §

[6002] Leds förundersökningen av någon annan än åklagaren, skall undersökningsledaren hålla åklagaren underrättad om förundersökningens gång, i den mån det behövs med hänsyn till brottets beskaffenhet eller omständigheterna i övrigt.

Vid förundersökning mot någon som inte fyllt 18 år skall underrättelse enligt första stycket alltid ske, om det inte är obehövt.

Åklagarna och polisen skall regelbundet samråda för att motverka dröjsmål i förundersökningar mot dem som inte fyllt 18 år. *Förordning (1988:825)*.

2 a §

[6002 A] Förundersökning där målsäganden vid tiden för anmälan inte fyllt 18 år skall bedrivas särskilt skyndsamt, om brottet riktats mot målsägandens liv, hälsa, frihet eller frid och det för brottet är föreskrivet fängelse i mer än sex månader.

Förundersökningen skall vara avslutad och beslut fattat i åtalsfrågan så snart det kan ske och inom tre månader efter den tidpunkt då det finns någon som är skäligen misstänkt för brottet.

**Förundersökning
m.m.
[6003]**

Tidsfristen får överskridas endast om det är motiverat med hänsyn till utredningens beskaffenhet eller andra särskilda omständigheter. *Förordning (2001:1002)*.

3 §

[6003] Finnes anledning antaga att undersökningsledare skulle i samband med vidtagande av viss till förundersökning hörande åtgärd kunna göra iakttagelser av väsentlig betydelse för utredningen eller åtalsfrågans bedömning, bör han, om så lämpligen kan ske, själv vidtaga åtgärden även om han eljest med hänsyn till dess beskaffenhet ägt uppdraga åt biträde att vidtaga densamma.

Har förundersökning verkstälts av annan än åklagaren, bör denne likväl personligen höra den misstänkte, om det kan vara av betydelse för utredningen.

3 a §

[6004] En polisman som ingriper mot brott eller annars kommer till platsen för ett brott eller tar upp anmälan skall vidta de utredningsåtgärder som är möjliga, även om förundersökning inte hunnit inledas. Utredningen skall om möjligt färdigställas direkt på plats. Vidtagna åtgärder skall så snart som möjligt anmälas för den som har rätt att leda förundersökning rörande brottet. *Förordning (1994:1429)*.

4 §

[6005] Kan det antagas att den misstänkte kommer att dömas till annan brottspåföljd än böter eller finnes det eljest erforderligt, skall uppgift rörande den misstänktes levnadsomständigheter infordras från Skatteverket så snart det kan ske.

Utdrag ur vägtrafikregistret skall infordras, när det finnes erforderligt att äga tillgång till där antecknade uppgifter.

Finnes anledning att antaga att dagsböter kunna komma att ådömas, skola den misstänktes inkomst- och förmögenhetsförhållanden utredas.

Om inhämtande av utdrag av allmänna kriminalregistret gäller vad därom är särskilt stadgat. *Förordning (2003:896)*.

5 §

[6006] Förhör skall, såvida icke därigenom förundersökningens behöriga gång motverkas eller polisens eller åklagarens arbete avsevärt försvåras, hållas å tid och plats, som antagas medföra minsta olägenhet för den som skall höras. Förhör skall ock i övrigt anordnas så, att onödig tidspillan för den hörde undvikas.

Den som skall höras bör, där så kan ske och det ej finnes olämpligt med hänsyn till utredningen, i god tid kallas till förhöret.

Om ersättning av allmänna medel till den som under förundersökning inställt sig till förhör gäller vad därom är särskilt stadgat.

Till 3 st

Anm. Se [6051] o.f.

5 a §

[6006 A] Den som förhörs skall, om det kan antas vara av värde, uppmanas att till förundersökningsledaren anmäla adressändring som inte är tillfällig. En sådan uppmaning skall avse den tid som kan beräknas förflyta till dess målet är avslutat, genom lagakraftäggande dom eller på annat sätt. Den myndighet som mottar en anmälan om adressändring skall vid behov vidarebefordra den till den domstol eller annan myndighet som handlägger målet. *Förordning (1990:1415).*

6 §

[6007] Uppkommer under förundersökning fråga om hämtning till förhör och skall förhöret ej hållas av undersökningsledaren, åligger det förhørsledaren att skyndsamt underställa frågan undersökningsledarens prövning, såvida ej förhørsledaren äger gripa den som skall höras eller jämlikt 23 kap. 8 § [4498] rättegångsbalken medtaga honom till förhöret eller ock fara är i dröjsmål, för vilka fall förhørsledaren själv äger förordna om hämtningen.

Hämtning till förhör av den som skall höras som vittne eller eljest utan att vara misstänkt för brott bör äga rum allenast när skäl av särskild vikt föreligga för sådan åtgärd, såsom att förhöret icke eller endast med avsevärd svårighet kan hållas på den plats, där den som skall höras befinner sig, eller att vittne behöver inställas på viss plats för konfrontation eller på brottsplats för prövning av vittnets iakttagelseförmåga eller till rekonstruktionsförsök eller ock att med hänsyn till brottets beskaffenhet och omständigheterna i övrigt särskild skyndsamhet är av nöden.

7 §

[6008] Som förhörsvittne bör i första hand anlitas ett medborgarvittne som avses i lagen (1981:324) om medborgarvittnen, om ett sådant finns tillgängligt.

Hålls förhör med en kvinna, bör ett kvinnligt förhörsvittne anlitas, om den som ska höras begär det och det lämpligen kan ske.

Om den som ska höras begär att, förutom vittnet, försvarare, målsägandebiträde eller biträde enligt 23 kap. 10 § [4500] tredje stycket rättegångsbalken, någon annan ska få närvara vid förhöret eller att förhöret ska äga rum utan särskilt förhörsvittne, får detta beviljas, om det kan ske utan men för utredningen.

En person, som på begäran av den som ska höras tillåts närvara vid förhöret, får uppmanas att vara förhörsvittne, om personen är lämplig för uppdraget.

Kan det förväntas att det vid förhör framkommer något som inte bör uppenbaras, ska undersökningsledaren överväga om det bör meddelas förbud att röja det som förekommer vid förhöret. Om ett medborgarvittne inte finns tillgängligt, bör i ett sådant fall som förhörsvittne anlitas befattningshavare vid polis- eller åklagarväsendet, om det i övrigt är lämpligt.

Kan ett förhörsvittne inte anskaffas, får förhöret ändå hållas, om det skulle medföra väsentlig olägenhet att uppskjuta det. *Förordning (2008:71)*.

7 a §

[6008 A] Vid förundersökningar avseende sådana anställda inom polisen eller uppdragstagare hos polisen som avses i 3 § förordningen (2010:1031) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen m.m. bör undersökningsledaren på begäran låta utsedd ledamot av polisstyrelsen få närvara vid förhör. Vid förundersökningar avseende ärenden som avses i 3 eller 5 § samma förordning bör undersökningsledaren på begäran låta utsedd ledamot av Rikspolisstyrelsens styrelse få närvara vid förhör.

Undersökningsledaren bör också på andra sätt bifalla önskemål från de utsedda ledamöterna att få följa förundersökningen i sådana ärenden som anges i första stycket. Undersökningsledaren får för ett sådant ändamål förtlöpa dem eller företrädare för dem upptagningar av utsagor och andra handlingar som tillförs ärendet. *Förordning (2010:1034).*

8 §

[6009] I stället för att förhör hålles må skriftlig berättelse infordras. *Kk (1969:589).*

9 §

[6010] Under förundersökning bör vittnesförhör vid domstol påkallas allenast när särskilda skäl äro därtill såsom att vittne, som sannolikt har betydelsefulla uppgifter att lämna, vägrar att uttala sig eller att vittne, vars utsaga är av avgörande betydelse för åtalets anställande eller omfattning, är ostadigt i sin utsaga eller lämnar uppenbart oriktiga eller ofullständiga uppgifter eller ock att något särskilt betydelsefullt faktum anses böra på ett mera avgörande sätt fastslås. Kan tillräcklig utredning för bedömning av åtalsfrågan vinnas utan vittnesförhör vid domstol, bör sådant förhör ej påkallas.

Framställning om vittnesförhör skall innehålla uppgift å, förutom den som skall höras, den misstänkte, och vad förhöret skall avse samt vara åtföljd av de handlingar som kunna vara till ledning vid förhöret.

Har den misstänkte ej tidigare erhållit underrättelse om den mot honom riktade misstanken, skall han erhålla sådan underrättelse senast när framställning om vittnesförhör göres.

10 §

[6011] Undersökningsledare har att ställa sig till efterrättelse de särskilda föreskrifter som må finnas därom, att begäran om yttrande av sakkunnig myndighet, tjänsteman eller annan som är satt att tillhandagå därmed skall framställas i särskild ordning.

Bör den misstänkte undergå rättspsykiatrisk undersökning och bör sådan för undvikande av tidsutdräkt beslutas redan under förundersökningen, skall undersökningsledaren göra framställning därom till rätten. *Kk (1969:589).*

11 §

[6012] Begär den misstänkte att undersökningsledaren skall vid rätten yrka upptagande av visst bevis som den misstänkte ämnar åberopa vid huvudförhandlingen, bör undersökningsledaren under de i 23 kap. 15 § [4505] rättegångsbalken angivna förutsättningarna villfara framställningen, om det kan antagas att beviset äger betydelse för utredningen.

12 §

[6013] I samband med att den som skäligen misstänks för brott underrättas om misstanken ska han eller hon också underrättas om sin rätt att

- anlita biträde av försvarare och att under vissa förutsättningar få en offentlig försvarare förordnad,
- få information om förändringar av misstanken och ta del av utredningsmaterial i den utsträckning som följer av 23 kap. 18 § [4508] rättegångsbalken,
- vid behov biträdas av tolk och få handlingar som är väsentliga för att kunna ta till vara sin rätt översätta, och
- inte behöva yttra sig över misstanken.

Den misstänkte ska få informationen på ett språk som han eller hon förstår.

Om det enligt 23 kap. 22 § [4512] rättegångsbalken inte har genomförts en förundersökning ska den misstänkte underrättas enligt första stycket senast när åtal väcks eller i samband med att en klagan om undanröjande av ett strafföreläggande eller ett föreläggande av ordningsbot ges in till domstol. *Förordning (2014:260)*.

12 a §

[6013 A] Den som anhålls eller häktas ska utan dröjsmål få skriftlig information om de rättigheter som anges i 12 § och om sin rätt

- att enligt 24 kap. 9 a § [4539 A] rättegångsbalken ta del av de omständigheter som ligger till grund för beslutet om anhållande eller häktning,
- att enligt 24 kap. 21 a § [4551 A] rättegångsbalken få en anhörig eller annan nära person underrättad om frihetsberövandet,
- att få hälso- och sjukvård enligt 5 kap. 1 § häkteslagen (2010:611), och
- att inom den tid som sägs i 24 kap. rättegångsbalken få ett anhållningsbeslut prövat vid en häktningförhandling och frågan om häktning omprövat av domstol.

Den anhållne eller häktade ska informeras på ett språk som han eller hon förstår och ska ha rätt att behålla den skriftliga informationen så länge frihetsberövandet består. *Förordning (2014:260)*.

12 b §

[6014] Har en underrättelse till den misstänkte och hans eller hennes försvarare enligt 23 kap. 18 § [4508] första stycket fjärde meningen rättegångsbalken lämnats muntligen, ska det genom tjänsteanteckning av den som lämnat underrättelsen eller på annat sätt framgå att mottagaren fått del av underrättelsen.

En underrättelse som lämnas skriftligen får sändas med posten, om det inte av särskilda skäl kan antas att adressaten inte skulle få underrättelsen därigenom. Underrättelse till den misstänkte ska dock delges denne, om det för brottet är föreskrivet svårare straff än fängelse sex månader. Sådan delgivning får inte ske enligt 38 [7038] och 47–51 §§ [7047–7051] delgivningslagen (2010:1932). *Förordning (2014:260)*.

13 §

[6015] Vid en åklagarmyndighet skall noggranna anteckningar föras om de personer som anhållits såsom misstänkta för brott (anhållningsliggare). Av dessa anteckningar skall framgå:

- tidpunkten då den misstänkte gripits samt, om gripandet föregåtts av ett förhör som avses i 23 kap. 9 § [4499] rättegångsbalken, tidpunkten då förhöret inletts,
- tidpunkten då den misstänkte inställts till förhör enligt 24 kap. 8 § [4538] rättegångsbalken,
- tidpunkten då den misstänkte anhållits samt, om anhållandet föregåtts av ett förhör som avses i 23 kap. 9 § [4499] rättegångsbalken, tidpunkten då förhöret inletts, samt
- tidpunkten då ett anhållningsbeslut hävts eller en häktningsframställning gjorts.

Har minst tolv timmar förflutit mellan gripandet och inställandet till förhör enligt 24 kap. 8 § [4538] rättegångsbalken skall anledningen till dröjsmålet särskilt anges. Har anhållningsbeslutet inte kunnat verkställas omedelbart eller har den gripne eller anhållne avvikit, skall nödvändiga uppgifter lämnas om detta.

En överåklagare, vice överåklagare eller chefsåklagare, som är kammarchef, skall minst en gång i kvartalet granska anteckningarna. *Förordning (2004:1267)*.

13 a §

[6015 A] Målsäganden ska underrättas om att åklagaren under vissa förutsättningar kan föra talan om enskilt anspråk i anledning av brott och om möjligheterna för målsäganden att få brottsskadeersättning enligt brottsskadelagen (2014:322). Vårdnadshavaren till ett barn som har bevittnat brott ska underrättas om möjligheterna till brottsskadeersättning enligt brottsskadelagen, om inte vårdnadshavaren är misstänkt för brottet. I samband med underrättelserna bör också på lämpligt sätt upplysning lämnas om de regler som gäller för handläggningen av sådana anspråk.

Är brottet sådant att det kan komma i fråga att förordna målsägandebitråde enligt lagen (1988:609) om målsägandebitråde eller att meddela kontaktförbud enligt lagen (1988:688) om kontaktförbud, ska målsäganden så snart som möjligt underrättas om de regler som gäller för förordnande av målsägandebitråde eller meddelande av kontaktförbud.

Målsäganden ska ges information om reglerna om stödperson i 20 kap. 15 § [4435] och 23 kap. 10 § [4500] rättegångsbalken, om möjligheterna att få rättshjälp och rådgivning enligt rättshjälpslagen (1996:1619) samt om vilka myndigheter, organisationer och andra som kan lämna stöd och hjälp.

En åtgärd enligt första eller tredje stycket behöver inte vidtas om det är uppenbart att den inte behövs eller om det är förenat med betydande svårighet att vidta åtgärden. *Förordning (2014:324)*.

13 b §

[6015 B] Målsäganden skall tillfrågas om han eller hon vill bli underrättad om beslut om att förundersökning inte skall inledas eller att en inledd förundersökning skall läggas ned, beslut om att åtal inte skall väckas, tidpunkt för huvudförhandling i målet samt dom i målet. *Förordning (1994:429)*.

13 c §

[6015 C] Om en gripen, anhållen eller häktad person avviker, skall målsäganden underrättas, om det behövs. *Förordning (1996:469)*.

13 d §

[6015 D] Så snart åtal har beslutats skall målsäganden underrättas om beslutet. *Förordning (2001:232)*.

14 §

[6016] Läggas en förundersökning ned eller beslutas att åtal inte ska väckas, ska den som hörts som skäligen misstänkt för brottet underrättas.

Beslutas att förundersökning inte ska inledas eller att en inledd förundersökning ska läggas ned eller att åtal inte ska väckas, ska underrättelse ske till målsägande som angett brottet eller anmält enskilt anspråk i anledning av brottet eller begärt att bli underrättad. Har den som övertagit målsägandens anspråk gjort anmälan om enskilt anspråk, ska även han underrättas.

Underrättelse enligt andra stycket behövs inte vid beslut av polismyndighet om att inte inleda eller att lägga ned en förundersökning, om utredningen inte lett så långt att någon varit skäligen misstänkt för brottet. Underrättelse till målsäganden ska dock alltid ske om målsäganden har begärt det.

Om en myndighet, en kommun eller ett landsting som har att handlägga disciplinärenden enligt lagen (1994:1811) om disciplinansvar inom totalförsvaret, m.m. har gjort en åtalsanmälan, ska den som gjort åtalsanmälan genast underrättas om en åtgärd som avses i andra stycket eller om att ett väckt åtal har lagts ned. *Förordning (2009:300)*.

14 a §

[6016 A] En utlänning som kan beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 § (TFH III:2 [4337]) utlänningslagen (2005:716) skall av förundersökningsledaren underrättas om den möjligheten. *Förordning (2007:321)*.

14 b §

[6016 B] Underrättelseskyldighet enligt 27 kap. 31 § [4640 A] rättegångsbalken eller 15 § lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning, ska fullgöras av den åklagare som är eller har varit förundersökningsledare.

När en underrättelse har underlåtits enligt 27 kap. 33 § [4640 C] andra stycket rättegångsbalken eller 15 § lagen om hemlig rumsavlyssning, ska den åklagare som är eller har varit förundersökningsledare underrätta Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden om detta.

Om den åklagare som avses i denna paragraf inte kan fullgöra underrättelseskyldigheten enligt första och andra styckena ska denna i stället fullgöras av en annan åklagare. *Förordning (2009:300)*.

Förhör med barn

15 §

[6017] Förhör med barn som misstänks för att före 15 års ålder ha begått brott får hållas endast efter medgivande av undersökningsledaren. Även utan medgivande får dock ställas de frågor till barnet som oundgängligen behövs för att klargöra om barnet har begått brottet. *Förordning (1984:957)*.

16 §

[6018] Skall förhör hållas med barn i fall som avses i 15 §, skall socialnämnden, om hinder inte möter, i god tid underrättas om tid och plats för förhöret. Detsamma gäller i fråga om förhör i andra fall med barn som inte fyllt 20 år, om det finns skäl till antagande att vad som förekommit bör föranleda ingripande från socialnämnden.

**Förundersökning
m.m.
[6019]**

Skall förhör hållas med den som är intagen i ett sådant hem som anges i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga i anledning av brott eller lagstridig gärning av den intagne, skall även den som förestår hemmet underrättas. *Förordning (1990:189)*.

17 §

[6019] Förhör med någon som är under 18 år och som är misstänkt för brott, målsägande eller vittne, skall planeras och verkställas så att det inte uppkommer fara för att den som förhörs tar skada. Särskild varsamhet bör iakttas om förhöret rör sexuallivet. Det bör noga tillses att uppseende inte väcks kring förhöret. Detta får inte göras mer ingående än omständigheterna kräver. Förhör får inte äga rum fler gånger än som är nödvändigt med hänsyn till utredningens art och barnets bästa. *Förordning (2001:645)*.

18 §

[6020] Förhör med någon som är under 18 år bör hållas av en person med särskild kompetens för uppgiften. *Förordning (2001:645)*.

19 §

[6021] Är utsaga av barn av avgörande betydelse för utredningen, bör, om det finnes vara av vikt med hänsyn till barnets ålder och utveckling samt brottets beskaffenhet, någon som äger särskild sakkunskap i barn- eller förhörpsykologi biträda vid förhöret eller yttra sig angående värdet av barnets utsaga.

Protokoll och anteckningar vid förundersökning

20 §

[6022] Av förundersökningsprotokollet ska det framgå vem som är undersökningsledare, vem som har varit förhørsledare och vem som har sammanställt protokollet. Den som sammanställer protokollet ska i det ange när detta sker.

I protokollet ska antecknas

— angivelsen eller vad som annars har föranlett förundersökningen,

— tid och plats för åtgärder under förundersökningen,

— iakttagelser vid brottsplatsundersökning,

— berättelser av hörda personer samt nödvändiga upplysningar om dem,

— uppgift om att anhörig eller annan närstående har underrättats om ett frihetsberövande eller att sådan underrättelse inte har skett,

— uppgift om den misstänkte var påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel vid brottet och om brottet kan antas stå i samband med missbruk av alkohol eller annat berusningsmedel av denne,

- namn på förhörsvittne och övriga närvarande vid förhör,
- beslut om att annan än förhörsvittne har tillåtits att närvara vid förhör samt att det som har framkommit vid förhör inte får uppenbaras,
- framställningar till rätten om vittnesförhör eller annan utredning under förundersökningen, om upptagande av bevisning enligt 23 kap. 15 § [4505] rättegångsbalken och om föreläggande att visa upp skriftligt bevis eller tillhandahålla föremål för besiktning samt beslut om detta,
- sakkunnigyttranden,
- beslut om uppgifter som rör användning av tvångsmedel,
- underrättelse till misstänkt enligt 23 kap. 18 § [4508] första stycket första meningen rättegångsbalken samt till misstänkt och hans eller hennes försvarare enligt samma stycke fjärde meningen med uppgift om de krävt ytterligare utredning eller i övrigt velat anföra något,
- uppmaning enligt 2 § [6502] strafföreläggandekungörelsen (1970:60),
- uppgift om målsägande eller den som övertagit målsägandens anspråk avser att föra ersättningstalan i anledning av brottet,
- nödvändiga uppgifter om enskilt anspråk när åklagaren förbereder sådan talan och, om det är möjligt, den misstänktes yttrande över sådant anspråk,
- uppgift om uppmaning enligt 5 a §,
- uppgift om det funnits ett barn som har bevittnat brottet och i så fall var barnet har befunnit sig, och
- det som i övrigt är av betydelse att anteckna i protokollet.

Protokoll ska innehålla nödvändiga diarieuppgifter, såsom nummer på inkommen angivelse och aktnummer (dossiernummer), och en kort beteckning av saken. *Förordning (2014:324)*.

21 §

[6023] I protokoll skall antecknas

beträffande ett vittne: fullständigt namn, upplysning huruvida vittnet är släkt eller bekant med den misstänkte, målsägande eller angivare, uppgifter om vittnets särskilda förutsättningar att iakttaga eller bedöma det som vittnet hörs om och uppgift om övriga förhållanden som kan vara av betydelse för bedömning av vittnets tillförlitlighet.

Beträffande målsägande skall i protokollet antecknas fullständigt namn.

Uppgift om vittnens och målsägandes personnummer, yrke eller anställning, bostadsort, postadress, arbetsplats – i förekommande fall uppgift om inskrivning i sjömansregistret – och telefonnummer skall antecknas i protokollet endast om uppgiften har betydelse för brottsutredningen.

**Förundersökning
m.m.
[6024]**

Beträffande en misstänkt skall i protokollet antecknas fullständigt namn, personnummer eller samordningsnummer, yrke eller anställning, folkbokföringsort, bostadsort, postadress, arbetsplats – i förekommande fall uppgift om inskrivning i sjömansregistret – och telefonnummer och, beträffande den som inte fyllt tjugo år, föräldrarnas namn och adress, om det är lämpligt. Avser misstanken brott, för vilket det är föreskrivet fängelse i mer än sex månader, eller om det annars finns anledning därtill, skall dessutom antecknas uppgifter om skolgång, tidigare anställningar, arbetsförhet och hälsotillstånd. *Förordning (1999:1157)*.

21 a §

[6024] Uppgifter som avses i 21 § tredje stycket och som inte har antecknats i protokollet skall antecknas på en särskild handling. Detsamma gäller uppgift om underrättelser och information till målsäganden enligt 13 a–13 c §§ samt uppgift om målsäganden vill bli underrättad i fall som avses i 13 b §. *Förordning (1997:799)*.

21 b §

[6024 A] När någon som inte har fyllt 18 år är misstänkt för brott skall i protokoll eller på en särskild handling antecknas vem eller vilka som enligt 5 och 33 §§ lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare har underrättats och kallats till förhör som hålls med den unge. *Förordning (2002:384)*.

22 §

[6025] Protokoll skall avfattas så, att det ger en trogen bild av vad som förekommit vid förundersökningen av betydelse för målet.

Utsaga skall, i de delar den anses bära intagas i protokollet, återgivas i så nära överensstämmelse som möjligt med det talade ordet. Ordagrann återgivning behöver dock ej ske annat än då det ligger vikt på att de exakta ordalagen inflyta i protokollet. Utsaga som ordagrant antecknats i protokollet skall sättas inom citations-tecken.

Finnes det lämpligt att, såsom när flera vittnen höras om samma förhållande, återgiva utsaga genom hänvisning till förut gjord uppteckning, skall, där utsagorna ej helt överensstämmer, noga angivas, i vilka hänseenden hänvisning sker.

23 §

[6026] Vid protokollföring använda memorialanteckningar bära erhålla slutlig avfattning efter hand som förundersökningen fortskrider; dock att uppteckning av utsaga som skall granskas enligt 23 kap. 21 § [4511] rättegångsbalken skall erhålla slutlig avfattning i samband med sådan granskning.

Innan åklagare fattar beslut i åtalsfrågan, skall protokollet över den förundersökning som verkställts före beslutet hava erhållit slutlig avfattning.

Protokoll skall så snart ske kan uppsättas (slutgiltigt färdigställas). Där så finnes lämpligt bör protokollet uppsättas efter hand som förundersökningen fortskrider.

24 §

[6027] Kortfattade anteckningar må föras i stället för protokoll, om det brott, som förundersökningen avser, kan antagas ej föranleda annan påföljd än böter samt förundersökningen är av mindre omfattning.

Om anteckningar som nu sägs gälla vad beträffande protokoll är stadgat, där det är tillämpligt; dock att utsaga av person som hörts vid förundersökningen ej behöver återgivas annorlunda än som en av förhørsledaren lämnad redogörelse för utsagans väsentliga innehåll. Redogörelsen behöver ej vara granskad av den hörde. *Kk (1964:686)*.

25 §

[6028] Om det i ett mål som skall tas upp av underrätt inte behövs någon förundersökning, bör det av polisrapport eller annan dylik handling framgå om den misstänkte erkänner eller förnekar gärningen, såvida det inte är fråga om ett brott som omedelbart har iakttagits av rätten. I fråga om anteckning i sådan handling av utsaga gäller 24 §.

Närmare föreskrifter om handläggning av brottmål utan förundersökning meddelas av Rikspolisstyrelsen efter samråd med Riksåklagaren. *Förordning (1994:1429)*.

Övervakning som ersättning för häktning

26 §

[6029] Om det med hänsyn till vad som föreskrivs i 24 kap. 4 § [4534] rättegångsbalken finns anledning anta att häktning inte får ske om övervakning ordnas, skall åklagaren så snart det kan ske försöka ordna nödvändig övervakning.

Övervakning får anordnas i den misstänktes hem eller annat enskilt hem eller genom att den misstänkte placeras i lämplig institution. Är den misstänkte redan placerad i en institution, skall åklagaren överväga huruvida särskild övervakning kan vara erforderlig där samt i samråd med den som förestår vården försöka få till stånd en sådan övervakning.

Övervakning i hem för vård eller boende inom socialtjänsten får ej anordnas utan särskilt medgivande av länsstyrelsen. *Förordning (1988:32)*.

**Förundersökning
m.m.
[6030]**

27 §

[6030] Har övervakning beslutats, får den misstänkte åläggas skyldighet att på vissa tider vara tillgänglig i sin bostad eller på sin arbetsplats. Han får också åläggas annat villkor som behövs. Åklagaren skall genast underrätta polismyndigheten om beslut om övervakning. Detsamma gäller när övervakningen upphör. *Förordning (1981:1305).*

28 §

[6031] Anordnas övervakning av anhållen person, skall anhållandet hävas.

Anmälan om verkställt häktningsbeslut m.m.

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning (1981:1305).

29 §

[6032] Anmälan enligt 24 kap. 17 § [4547] tredje stycket rättegångsbalken görs hos den domstol som har beslutat om häktning. Om målet handläggs vid en annan domstol, skall anmälan i stället göras till den domstolen. Skall anmälan göras under sådan tid som avses i 1 § förordningen (1988:31) om tingsrätternas beredskap för häktningsfrågor, görs den till den tingsrätt som har beredskap.

Har häktningsbeslutet meddelats av överrätt efter särskild talan mot ett beslut i fråga om häktning, görs anmälan även hos den domstol där brottmålet är anhängigt eller skall anhängiggöras.

Om anmälan gjorts till annan domstol än som avses i första och andra styckena, skall den ofördröjligen vidarebefordras till rätt domstol.

Anmälan enligt denna paragraf görs av åklagaren. Det åligger polismyndigheten att omedelbart underrätta åklagaren om att ett beslut enligt 24 kap. 17 § [4547] tredje stycket rättegångsbalken har verkställts. *Förordning (1988:32).*

30 §

[6033] Har åklagaren sedan åtal väckts beslutat om reseförbud eller anmälningsskyldighet, skall det anmälas till den domstol där brottmålet är anhängigt. *Förordning (1981:1305).*

Underrättelse om vissa beslut om förvar av egendom

Anm. Rubriken är införd enligt förordning (2008:379).

**Förundersöknings-
kungörelse
[6034]**

31 §

[6034] Har åklagare enligt 26 kap. 3 § [4593] första stycket rättegångsbalken tagit fast egendom eller tomträtt i förvar eller enligt 26 kap. 3 § andra stycket samma balk beslutat att tomträtt ska förbli i förvar eller upphävt ett beslut om förvar av fast egendom eller tomträtt, ska åklagaren genast underrätta inskrivningsmyndigheten. I underrättelsen ska anges den fordran för vilken förvar har beslutats. *Förordning (2008:379).*

32 §

[6035] Har åklagare beslutat om förvar av en fordran eller annan rättighet och enligt 26 kap. 3 a § [4593 A] rättegångsbalken meddelat förbud för gäldenären eller annan förpliktad att fullgöra sin förpliktelse till annan än Kronofogdemyndigheten, ska åklagaren genast underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. *Förordning (2008:379).*

